

ROZHODNUTÍ

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, příslušný k projednání přestupků podle § 52a odst. 1 písm. b) zákona č. 266/1994 Sb., o drahách (dále jen „zákon o drahách“), v souladu se zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), **rozhodl takto:**

I. Obviněná společnost CZ Logistics, s.r.o., IČO: 62957937, sídlem Semanínská 580, 560 02 Česká Třebová, zastoupená Mgr. Lenkou Volfovou, advokátkou (Látková, Volfová & partneři, advokátní kancelář, se sídlem Masarykovo nábřeží 2018/10, 120 00 Praha 2) se uznává vinnou z přestupku proti plnění oznamovací povinností provozovatele vlečky podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o drahách, kterého se dopustila tím, že v rozporu s § 22a odst. 5 věty druhé zákona o drahách jako provozovatelka veřejně nepřístupné vlečky **Vlečka CERE A s. – Slatiňany (ÚP/2018/5190) nesplnila svou oznamovací povinnost vůči Úřadu a v zákonem požadované lhůtě nesdělila, že jde o vlečku, jejíž užití je povinna umožnit způsobem podle § 22a odst. 3 písm. c) zákona o drahách, tj. za účelem přístupu k manipulačnímu místu, jehož vlastník nebo provozovatel je odlišný od vlastníka nebo provozovatele vlečky.**

II. Za spáchání uvedeného přestupku se obviněné podle § 51 odst. 10 písm. d) zákona o drahách ukládá **správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč** (slovy pět tisíc korun českých). Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu číslo 19-4523001/0710 vedený u České národní banky, variabilní symbol 0225.

III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, obviněné ukládá **povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč** (slovy jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, na účet Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře č. 19-4523001/0710 vedený u České národní banky, variabilní symbol 0225.

Odůvodnění

Úřad obdržel podnět týkající se znemožnění užití vlečky Cere a.s. – Slatiňany (ÚP/2018/5190) pro vykládku a nakládku zboží společností TOLUP s.r.o. Při státním dozoru bylo zjištěno, že obviněná (kontrolovaná osoba) porušila povinnost provozovatele vlečky vyplývající z § 22a odst. 5 věty druhé zákona o drahách, tj. nahlásit Úřadu všechny veřejně nepřístupné vlečky, u kterých je jejich provozovatel povinen umožnit užití podle § 22a odst. 3 téhož zákona.

Následně vydal Úřad pod č. j. UPDI-4062/20/BL, sp. zn. STD001/20, příkaz, kterým bylo rozhodnuto o přestupku proti plnění oznamovací povinností provozovatele vlečky podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o drahách, kterého měla dopustit obviněná. Obviněná podala proti příkazu dne 23. 11. 2020 včasný odpor. Tím byl příkaz dle § 150 odst. 3 správního řádu zrušen. Proto Úřad

oznámil pokračování v řízení (č. j. UPDI-4118/20/ZA ze dne 9. 12. 2020). Na tuto písemnost právní zástupce obviněné žádným způsobem nereagoval. Poté Úřad oznámil (č. j. UPDI-4430/20/ZA ze dne 22. 12. 2020), že ukončil shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí. Posléze obdržel Úřad dne 8. 1. 2021 vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí.

V něm právní zástupce obviněné poukazuje na skutečnost, že Úřad neshromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí ve věci, zejména si nevyžádal Provozní řád vlečky Cerea a.s. – Slatiňany ze dne 31. 3. 2018 (dále jen „vlečka“ a „Provozní řád“). Z toho důvodu se Úřad neseznámil s tím, že kolej 2a vlečky je mimo provoz. Dále právní zástupce dovozuje, že Úřad ve svých stanoviscích vychází z toho, že přístup byl znemožněn panu Chrbolkovi, který ale není dopravcem. Závěrem uvádí, že na vlečce jsou manipulační místa pouze na kolejích 102 a 103. Proto se právní zástupce domnívá, že obviněné nevznikla povinnost podle § 22a odst. 5 zákona o dráhách, navíc ani jinému dopravci nebyl přístup odepřen, žádný subjekt neoznámil zřízení manipulačního místa u koleje 2a a nepožádal o zprovoznění této koleje.

Povinnost umožnit přístup

Podle § 22a odst. 3 písm. b) a c) zákona o dráhách provozovatel veřejně nepřístupné vlečky umožní dopravci užít tuto vlečku nebo její část za účelem přístupu mimo jiné k zařízení služeb a k jinému zařízení nebo manipulačnímu místu, jehož vlastník nebo provozovatel je odlišný od vlastníka nebo provozovatele vlečky.

V Provozním řádu se na str. 14 v čl. 6.25 „*Místa na vlečce, kde není dodržen volný schůdný a manipulační prostor*“, uvádí, že u koleje 2a není dodržen volný schůdný a manipulační prostor z důvodu, že je zde rampa. Bližší specifikaci manipulačních míst Provozní řád neuvádí. Rampu pak lze bezesporu považovat za manipulační místo, respektive místo nakládky a vykládky pro přepravu věcí ve smyslu § 3 odst. 1 písm. k) vyhlášky č. 76/2017 Sb., o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných dopravci provozovatelem dráhy a provozovatelem zařízení služeb. Jde tedy i o zařízení služeb. Z výpisu katastru nemovitostí, kat. území 749796 Slatiňany, listu vlastnictví 2593 vyplývá, že předmětná rampa je na parcele č. 831/2, se způsobem užití jako manipulační plocha, a je ve vlastnictví ISC SERVIS s.r.o., U Cukrovaru 158, 53821 Slatiňany. Kolej 2a leží na sousední parcele č. 831/1, jejímž vlastníkem je dle listu vlastnictví 2617 Chrbolka Tomáš a Chrbolková Pavlína, č. p. 136, 53824 Svídnice. Je tedy splněna i podmínka § 22a odst. 3 písm. c) zákona o dráhách, že vlastník manipulačního místa nebo provozovatel je odlišný od vlastníka nebo provozovatele vlečky. Proto obviněné vznikla povinnost umožnit přístup na vlečku.

Povinnost provozovatele vlečky

Pokud vznikne povinnost umožnit přístupu na vlečku podle § 22a odst. 3 písm. b) a c) zákona o dráhách, je podle odst. 5 téhož paragrafu provozovatel povinen sdělit tuto skutečnost Úřadu do 10 pracovních dnů. Podle Čl. II zákona č. 367/2019 Sb. odst. 2 je provozovatel veřejně nepřístupné vlečky povinen ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona sdělit výše zmíněnou povinnost Úřadu do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tedy do 15. 2. 2020. Obviněná uvedenou povinnost do vydání tohoto rozhodnutí nesplnila, a proto je její jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí v rozporu se zákonem o dráhách. Obviněná nepostupovala v souladu s výše citovaným požadavkem. Nesplnění povinností § 22a odst. 5 zákona o dráhách je výslovně označeno v § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách jako přestupek. V daném případě byly naplněny znaky tohoto přestupku uvedené v zákoně o dráhách. Současně jednání obviněné není trestným činem. Proto Úřad rozhodl tak, je uvedeno ve výroku I.

Vypořádání námitek obviněné

Obviněná namítá, že se Úřad neseznámil s Provozním řádem. V něm je navíc uvedeno, že kolej 2a je mimo provoz a je pro každého dopravce z technických důvodů nepřístupná.

K této námitce Úřad uvádí, že Provozní řád obdržel jako přílohu písemného vysvětlení obviněné ze dne 25. 9. 2020. Ten byl vložen do spisu a slouží jako důkaz pro vydání rozhodnutí. V Provozním řádu je sice na jednom místě u koleje 2a uvedena poznámka „mimo provoz“, ale na jiných místech, včetně plánu kolejí, je s touto kolejí jako s plně funkční uvažováno. Podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách vzniká povinnost umožnit přístup, napojuje-li vlečka zařízení služeb nebo manipulační místo k celostátní nebo regionální dráze. Podle § 20 odst. 1 zákona o dráhách je vlastník dráhy povinen zajistit údržbu a opravu dráhy v rozsahu nezbytném pro její provozuschopnost a umožnit styk dráhy s jinými dráhami. Z Provozního řádu vyplývá, že na vlečce je omezeno provozování dráhy v rozporu s § 23b odst. 1 zákona o dráhách, jelikož k jejímu omezení nedošlo na dobu nezbytně nutnou a v nezbytně nutném rozsahu z důvodu v něm uvedených. Nesplnění těchto zákonných povinností ze strany vlastníka i provozovatele dráhy nemůže zprostit povinnosti provozovatele dráhy umožnit přístup. Námitky obviněné tedy nejsou důvodné.

Obviněná dále namítá, že Úřad vychází ze skutečnosti, že přístup nebyl umožněn panu Chrbolkovi, který není dopravcem. K této námitce Úřad uvádí, že v tomto řízení jde o obvinění z porušení § 22a odst. 5 zákona o dráhách. Jak bylo uvedeno výše, povinnost sdělit Úřadu informaci o povinnosti přístupu, vzniká již tím, že vlečka napojuje zařízení služeb nebo manipulační místo k celostátní dráze bez ohledu na to, zda zájem o užití vlečky někdo projevil. Vlastní odepření přístupu, není předmětem tohoto řízení.

K námitce obviněné, že společnost CERE A, a.s. zřídila manipulační místa pouze na kolejích č. 102 a 103 Úřad uvádí, že zřízení manipulačního místa nepodléhá schválení a nedochází k němu administrativním zanesením do dokumentace vlečky. Úřad nemůže připustit výklad pojmu „manipulační místo“, který jej nepřipustně zužuje s cílem minimalizovat povinnosti spjaté s provozováním vlečky. Je-li určité zařízení technicky zřízeno, nebo objektivně využíváno k nakládce a vykládce nemůže provozovatel vlečky legitimně tvrdit, že toto zařízení pro tento účel „neurčil“ a vyhnout se tak povinností spjatým s provozováním vlečky. Takové místo by měl provozovatel zanést i do předpisů o provozování vlečky.

Vzhledem k tomu, že informace o rampě je součástí Provozního řádu, považuje Úřad za nedůvodnou i námitku obviněné, že jí nikdo zřízení takového manipulačního místa neoznámil.

Úřad prokázal, že v důsledku neoznámení skutečnosti, že jde o vlečku veřejně nepřístupnou s umožněním přístupu, se obviněná dopustila přestupku podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách.

Podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako provozovatel vlečky dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22a odst. 5 nesplní oznamovací povinnosti vůči Úřadu.

Podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky jestliže ke spáchání přestupku zákon vyžaduje zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pachatele, může být pachatelem pouze ten, kdo požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení má.

Obviněná je právnickou osobou. Současně plní funkci provozovatele dráhy podle zvláštního právního předpisu, tj. zákona o dráhách. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách vyžaduje zvláštní postavení pachatele, tj. postavení provozovatele vlečky, což obviněná naplňuje, a může být subjektem tohoto přestupku.

V rámci správněprávní odpovědnosti je pak ukládán správní trest právnické osobě za to, že osoby odpovědné za její řízení a fungování nezajistily splnění povinností jí uložených. Za právnickou osobu fakticky jedná fyzické osoby jako její zástupci, zejména statutární orgány a zaměstnanci, jejichž jednání se právnické osobě přičítá. Jednáním těchto fyzických osob pak fakticky dochází k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku, za který odpovídá právnická osoba.

Podle § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

Za osoby, jejichž jednání je přičitatelné obviněné, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považují podle § 20 odst. 2 písm. a) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky statutární orgán nebo člen statutárního orgánu a zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení.

Podle § 20 odst. 6 zákona o odpovědnosti za přestupky odpovědnost právnické osoby za přestupek není podmíněna zjištěním konkrétní fyzické osoby, která se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě. Správní orgán není povinen zjišťovat konkrétní fyzickou osobu, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, zejména tehdy, je-li ze zjištěných skutečností zřejmé, že k jednání zakládajícímu odpovědnost právnické osoby za přestupek došlo při činnosti právnické osoby.

Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin. Nesplnění oznamovací povinnosti vůči Úřadu ohrozilo výkon jeho povinností jako správního orgánu příslušného k výkonu státní správy ve věcech drah podle § 54 odst. 1 zákona o dráhách, a jeho povinností výkonu nezávislého dohledu nad nediskriminačním přístupem železničních podniků k dopravní infrastruktuře podle přímo uplatnitelných příslušných předpisů Evropské unie, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

S ohledem na skutečnost, že obviněná byla uznána vinnou, neboť svým jednáním naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách, rozhodl Úřad o uložení správního trestu. Podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky činí v tomto případě promlčecí doba 3 roky, neboť ustanovením § 51 odst. 10 písm. d) zákona o dráhách je pro přestupek podle odstavce 6 písm. b) téhož ustanovení stanovena sazba pokuty, jejíž horní hranice činí 1 000 000 Kč.

V návaznosti na výše uvedené se Úřad před uložení pokuty zabýval tím, zda nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek. Ke spáchání přestupku obviněnou došlo v době, kdy pro ni jako provozovatelku dráhy nastala skutečnost rozhodná k umožnění užití veřejně nepřístupné vlečky, z důvodů uvedených v § 22a odst. 3 zákona o dráhách. Obviněná se tedy dopustila přestupku ve smyslu § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky promlčecí doba počíná běžet u přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. V tomto případě promlčecí doba neuplynula, takže k promlčení přestupku nedošlo a odpovědnost obviněné nezanikla.

Při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédl Úřad s ohledem na okolnosti případu podle § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Podle § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem

a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku, dále též délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele.

Úřad uložil pokutu ve výši 5 000 Kč, tj. blízko spodní hranice sazby stanovené zákonem o dráhách. Při stanovení výše pokuty Úřad posoudil všechny polehčující i přitěžující okolnosti definované v § 39 a § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jako k přitěžující okolnosti přihlédl k tomu, že obviněná dosud svou oznamovací povinnost nesplnila.

Jako k polehčující okolnosti Úřad přihlédl ke skutečnosti, že u jiných vleček, které obviněná provozuje, tuto svou oznamovací povinnost splnila.

Úřad rovněž přihlédl při stanovení výše pokuty k povaze činnosti a aktuálním majetkovým poměrům obviněné. Obviněná se prezentuje jako společnost zajišťující komplexní servis v oblasti dopravy, provozuje více než čtyřicet vleček, zajišťuje jejich opravy a údržbu. Současně je dle zveřejněné „Zprávy o vztazích společnosti CZ Logistics, s.r.o. za období od 1. 10. 2019 do 30. 9. 2020“ společností začleněnou do holdingu CZ LOKO, a.s., IČO: 616 72 131 se sídlem Semanínská 580, 560 02 Česká Třebová. Podle zveřejněné účetní závěrky je hospodářský výsledek obviněné za hospodářský rok 1. 10. 2019 – 30. 9. 2020 ve výši 1.172 tis. Kč. S ohledem na majetkové poměry obviněné nelze tedy výši pokuty, blízké spodní hranici, považovat za likvidační ani omezující. Proto Úřad rozhodl tak, je uvedeno ve výroku II.

Pokuta uložená obviněné za nesplnění oznamovací povinnosti naplňuje obě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu dal Úřad při určení výměry uložené pokuty přednost preventivnímu charakteru uloženého trestu a stanovenou pokutu vzhledem k okolnostem případu posoudil jako dostačující. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu.

Úřad má za prokázané, že řízení o přestupku vyvolala obviněná porušením své právní povinnosti, proto jí uložil povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč se splatností do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad u Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře se sídlem Myslíkova 171/31, 110 00 Praha 1 ve lhůtě 15 dnů. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí. O rozkladu rozhoduje předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře.

Mgr. Andrea Zemanská
vedoucí oddělení přístupu ke dráze
odboru přístupu k dopravní infrastruktuře